

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.11.1999
KOM(1999) 562 endelig

KOMMISSIONENS RAPPORT TIL DET EUROPÆISKE RÅD

Bedre lovgivning 1999

”Bedre lovgivning” betyder ikke blot at anvende principperne om nærhed og proportionalitet korrekt, men også at gøre lovgivningen enklere, tydeligere og lettere tilgængelig. Derved bliver EU’s initiativer mere effektive og vinder større anerkendelse.

Siden topmødet i Edinburgh i december 1992 har Kommissionen arbejdet resolut med denne opgave, hvilket fremgår af de forudgående rapporter om bedre lovgivning¹. I dag er Kommissionen fast besluttet på at gå videre ad denne vej, ligesom den gør sig klar til at tage de nye udfordringer op og løse sine opgaver effektivt i en kontekst, der hele tiden ændrer sig.

I overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner i Wien i december 1998 gøres der i rapporten om bedre lovgivning status over ”udviklingen i det seneste år”, ligesom rapporten i år først forelægges ”de forskellige berørte institutioner og organer (Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget, COSAC og Det Økonomiske og Sociale Udvalg)”. Dermed er der åbnet mulighed for en grundig gennemgang af rapporten og en passende forberedelse af Det Europæiske Råd.

I NÆRHED OG PROPORTIONALITET

1) En kontekst i forandring

Den nuværende udvikling viser først og fremmest, at **der på flere områder er behov for en mere udtalt europæisk dimension**.

De nye bestemmelser, som er vedtaget med Amsterdam-traktaten vedrørende folkesundhed og udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed², afspejler behovet for en handling på fællesskabsplan eller i EU-regi på disse områder. Den senere tids begivenheder har tydeliggjort behovet for, at EU gør brug af de nye beføjelser.

På fødevarerområdet har BSE-krisen og andre sager såsom problemet med dioxin i fødevarer medvirket til at skabe fornyet opmærksomhed om betydningen af en EU-politik for fødevarer sikkerhed³.

På Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober, der havde oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union som overordnet tema, fremhævedes behovet for, at EU udformer fælles asyl- og indvandringspolitikker og udvikler et egentligt område med retfærdighed og bekæmpelse af kriminalitet på EU-plan.

¹ Med disse rapporter følges der op på henstillingerne fra Det Europæiske Råd i december 1992 og fra de efterfølgende topmøder, den interinstitutionelle aftale af 25. oktober 1993 om procedurerne til iværksættelse af nærhedsprincippet (EF-Bull. 10-1993, s. 99) samt artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Efter de første rapporter fra henholdsvis 1993 (KOM(93) 545) og 1994 (KOM(94) 533), som kun omhandlede nærhedsprincippet, nåede Kommissionen frem til, at det var nødvendigt at udvide rammerne for rapporten, så denne kom til at omhandle samtlige initiativer til forbedring af lovgivningen i bred betydning (”Bedre lovgivning”). Det Europæiske Råd tilsluttede sig denne fremgangsmåde. Siden da er der fremlagt rapporter om bedre lovgivning i 1995 (CSE(95) 580), 1996 (CSE(96) 7), 1997 (KOM(97) 626) og 1998 (KOM(1998) 715).

² Siden retlige og indre anliggender blev henlagt under Fællesskabets kompetence, har Kommissionen fremlagt tre forslag til forordning (KOM(1999) 220, KOM(1999) 260 og KOM(1999) 348), et direktivforslag (KOM(1999) 219) og to meddelelser (KOM(1999) 349 og KOM(1999) 239).

³ Kommissionen er i færd med at udarbejde en hvidbog om fødevarer sikkerhed, som skal ligge klar ved årets udgang. Hvidbogen vil indeholde en handlingsplan, som først og fremmest omfatter de foranstaltninger, der må træffes for at forbedre de lovmæssige rammer i EU, fremme en mere effektiv gennemførelse af lovgivningen og sikre forbrugerne øget gennemsigtighed.

Tilsvarende har man inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken i forbindelse med krigen på Balkan kunnet konstatere, at EU's bidrag er af stor betydning, hvad enten det drejer sig om genopbygning⁴ eller støtte- og handelsordninger.

Disse nye behov er ikke i strid med nærhedsprincippet. Vi må altid spørge os selv, om målene for indsatsen ikke på tilfredsstillende vis vil kunne nås af medlemsstaterne, eller om opgaverne bedre vil kunne løses på EU-plan. Svaret afhænger naturligvis af omstændigheder og behov i de enkelte situationer. Dette er grunden til, at det i artikel 3 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til EF-traktaten (i det følgende benævnt "Amsterdam-protokollen"), anføres, at nærhed er et dynamisk begreb.

Et andet aspekt er, at nærhedsprincippet kommer til at få afgørende betydning i forbindelse med **udvidelsen**. I den forbindelse er det grundlæggende spørgsmål, hvilken indflydelse udvidelsen vil have på de fælles politikker. Efterhånden som EU udvides, vil det blive vanskeligere at afgøre, hvilke emner det er tvingende nødvendigt at behandle på EU-plan. Der må arbejdes seriøst med denne problematik, og nærhedsprincippet må være en rettesnor i dette arbejde. Det er klart, at borgerne kun vil acceptere EU som en legitim enhed, hvis nærhedsprincippet anvendes fleksibelt og i tråd med udviklingen. EU's prioriteringer må ikke lammes, men tværtimod gøres dynamiske, samtidig med at betingelserne og rammerne for EU's beføjelser må gøres fleksible og tilpasses omstændighederne.

2) Status over 1999

Det fremgår af resultaterne i 1999, at Kommissionen i overensstemmelse med Amsterdam-protokollen nøje har overholdt principperne om nærhed og proportionalitet. Dette er ikke altid en nem opgave. Faktisk lægger de andre institutioner, som det anføres i rapporten "Bedre lovgivning 1998: et fælles ansvar"⁵, til stadighed et betydeligt lovgivningsmæssigt pres på Kommissionen. Disse "krav" om lovgivningsinitiativer er ikke altid i overensstemmelse med principperne om nærhed og proportionalitet.

Nærhed

På de områder, hvor kompetencen er delt mellem EU og medlemsstaterne, indebærer nærhed, at man kun handler i det omfang, det er **nødvendigt**. Mere specifikt fastsættes det i Amsterdam-protokollens artikel 5, at følgende to aspekter skal være overholdt, for at en handling fra Fællesskabets side er berettiget:

- målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne (nødvendighedskriteriet)
- målene kan bedre opfyldes ved en handling på fællesskabsplan (effektivitetskriteriet).

Dette er blandt andet grunden til, at Kommissionen på miljøområdet ventede med at fremsætte forslag om emissionslofter for visse luftforurenende stoffer⁶, til den havde konstateret, at handling på medlemsstatsniveau ikke rakte til at løse de grænseoverskridende problemer med forsurening, troposfærisk ozon og eutrofiering af jordbunden. Med

⁴ KOM(1999) 312 endelig udg.

⁵ KOM(1998) 715 endelig udg.

⁶ KOM(1999) 125 endelig udg.

Kommissionens initiativ har medlemsstaterne dog stadig mulighed for at tilpasse gennemførelsesforanstaltningerne til deres særlige omstændigheder.

Med nærhedsprincippet for øje fortsætter Kommissionen desuden med i videst mulige omfang at benytte sig af **alternativer til lovgivning**. I år er der for eksempel indgået aftaler direkte med erhvervslivet inden for rammerne af Auto/olie II-programmet (som sigter mod at få fastsat miljøpolitiske mål for emissionerne fra køretøjer)⁷ samt om nedbringelse af energiforbruget⁸.

Kommissionen giver også plads til **selvregulering**. Der er i år, inden for rammerne af en dybtgående dialog med arbejdsmarkedets parter og i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, indgået to aftaler om henholdsvis tidsbegrænset ansættelse⁹ og tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende¹⁰.

Proportionalitet

Kommissionen fremsætter forslag til foranstaltninger, som i overensstemmelse med Amsterdam-protokollen giver ”**så meget spillerum til nationale beslutninger som muligt**”. Blandt andet har Kommissionen i år stillet forslag om anvendelse af en nedsat momssats for arbejdskraftintensive tjenesteydelser, i henhold til hvilket medlemsstaterne har mulighed for at anvende denne sats på forsøgsbasis¹¹. På toldområdet har Kommissionen fremsat et forslag til beslutning (”Told 2000”)¹², hvori der fokuseres på samarbejde mellem toldmyndighederne som middel til at sikre et højt og ensartet effektivitetsniveau.

Kommissionen udarbejder sine forslag til handling på fællesskabsplan i overensstemmelse med Amsterdam-protokollen, hvoraf det fremgår, at handlingen skal ”**udformes så enkelt som muligt og være forenelig med en tilfredsstillende opfyldelse af foranstaltningens mål og behovet for effektiv håndhævelse**”. Nedenstående er eksempler herpå:

- Kommissionen fremhævede i en meddelelse om det indre markeds virkemåde, hvor vigtigt det er at sikre gensidig anerkendelse, samtidig med at der foretages de ændringer, der er nødvendige for at styrke dette princip. Anvendes dette princip, er det muligt at sikre den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser, uden at det er nødvendigt at ty til harmonisering af de nationale lovgivninger¹³.
- I overensstemmelse med Rådets ønsker vil Kommissionen tilskynde til anvendelse af de principper, der ligger til grund for den nye metode inden for teknisk harmonisering, og som gør det muligt at skabe større klarhed i og øge effektiviteten af EF-lovgivningen.

⁷ Det drejer sig om aftaler med virksomhederne Kama (Korea) og Jama (Japan).

⁸ Disse aftaler vedrører fjernsyn og videobåndoptagere samt vaskemaskiner i husholdningerne. Man undersøgte muligheden af frivillige aftaler og frivillig anvendelse af et kvalitetsmærke med henblik på nedbringelse af energiforbruget for elektroniske brugsapparater (jf. Kommissionens meddelelse KOM(1999) 120 endelig udg.).

⁹ Denne aftale stadfæstedes ved et forslag til direktiv fra Kommissionen, som vedtoges af Rådet (direktiv 1999/70/EF, EFT L 175 af 10.7.1999).

¹⁰ Denne aftale stadfæstedes ved et forslag til direktiv fra Kommissionen, som vedtoges af Rådet (direktiv 1999/63/EF, EFT L 167 af 2.7. 1999).

¹¹ KOM(1999) 62.

¹² KOM(1998) 644.

¹³ KOM(1999) 299 endelig udg.

- På området supplerende pensioner stillede Kommissionen på grundlag af en grøn bog om dette emne forslag til en samordnet strategi (ikke harmonisering), der er tilpasset de forskelligartede bestemmelser, der gælder i medlemsstaterne¹⁴.
- For så vidt angår miljøinspektioner, har Kommissionen, frem for at anvende bindende retsakter, udarbejdet en henstilling med det formål at få fastsat en række minimumsbestemmelser, som er acceptable for medlemsstaterne¹⁵.

På grundlag af henstillingerne fra BEST-taskforcen (forenkling af erhvervsklimaet for små og mellemstore virksomheder) satte Kommissionen sig i 1998 for at styrke arbejdet med at **vurdere virkningerne** af lovgivningen på virksomhederne¹⁶. Kommissionen er i dette øjemed i færd med at ændre sit system for vurdering af virkningerne af lovforslag på virksomhederne med henblik på en effektivisering heraf.

Pilotprojektet "det europæiske virksomhedspanel" har siden 1998 gjort det muligt via spørgeskemaer at analysere virkningerne på virksomhederne af forslag til retsakter, som skal vedtages af Kommissionen, navnlig hvad angår omkostningerne ved tilpasningen og den administrative byrde. Dette initiativ har omfattet høringer af virksomheder i medlemsstaterne om tre udkast til forslag. Resultaterne har været opmuntrende. For eksempel hørtes 1 744 virksomheder om udkastet til forslag til direktiv om affald fra elektrisk eller elektronisk udstyr. Der vil blive taget hensyn til resultaterne af disse høringer, når der lægges sidste hånd på forslaget.

Kommissionen benytter sig også af **risiko- og costbenefitanalyser som led i forberedelsen af forslag til handling**. Dette har blandt andet været tilfældet med forslag på energibesparelser- og kemikalieområdet¹⁷.

Forudgående høringer

Kommissionens agter at videreføre sin årelange praksis med forudgående høringer. Denne praksis involverer en bred vifte af fora og drøftelser om hensigtsmæssigheden af mulige initiativer (rundbordssamtaler, seminarer samt grøn- og hvidbøger). Kommissionen har i år offentliggjort yderligere to grønbøger¹⁸ og to hvidbøger¹⁹ plus en lang række arbejdsdokumenter og høringsoplæg (meddelelser og rapporter). Disse initiativer muliggør udvekslingen af oplysninger og synspunkter, ligesom de gør det nemmere at skræddersy aktioner til de gældende behov.

II ANDRE FORANSTALTNINGER

1) Øget politisk interesse

Det er tydeligt, at indsatsen for at gøre lovgivningen klarere, enklere og lettere tilgængelig figurerer meget højt på den politiske dagsorden, både på fællesskabsplan og i

¹⁴ KOM(1999) 134 endelig udg.

¹⁵ KOM(1998) 772 endelig udg.

¹⁶ Kommissionens meddelelse KOM(1998) 550 endelig udg., "Fremme af iværksætterånden og konkurrenceevnen" - Kommissionens reaktion på rapporten fra taskforcen for forenkling af erhvervsklimaet (BEST) og anbefalingerne heri.

¹⁷ Meddelelse om ændring af politikken på kemikalieområdet (vil blive fremlagt inden årets udgang).

¹⁸ Grønbog om information i den offentlige sektor i informationssamfundet (KOM(1998) 585 endelig udg.) og grøn bog om produktansvar (KOM(1999) 396 endelig udg.).

¹⁹ Hvidbog om handel (KOM(1999) 6 endelig udg.) og hvidbog om modernisering af gennemførelsesbestemmelserne til EF-traktatens artikel 85 og 86 (KOM(1999) 101 endelig udg.).

medlemsstaterne som "hovedproducenter" af lovgivning²⁰. Det er dog nødvendigt, at der gøres reelle fremskridt, og der er i den forbindelse behov for en helt ny lovgivningskultur.

Hvad Kommissionen angår, tager den initiativer vedrørende højnelse af kvaliteten af lovteksters affattelse, forenkling, kodifikation, omredigering og konsolidering samt lettelse af adgangen til lovgivningen.

Kommissionen understreger i denne forbindelse behovet for en mere effektiv intern samordning.

I øvrigt er Kommissionen bekendt med behovet for og giver sin støtte til drøftelser og dialog med de øvrige institutioner²¹ samt med medlemsstaterne²² om disse emner.

2) Status over 1999

Kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse

Hvis man ønsker at skabe et Europa, som er mere gennemsigtigt og nærmere borgerne, er det af afgørende betydning, at EF-lovgivningen kan forstås af dem, den vedrører. Lovteksterne må være klare, sammenhængende og utvetydige, om ikke andet så for at sikre en ensartet anvendelse af lovgivningen i alle medlemsstaterne.

En interinstitutionel overenskomst om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse blev med dette mål for øje vedtaget i december 1998 og offentliggjort i marts 1999²³ på grundlag af en stor, fælles indsats af de juridiske tjenester i Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet. Overenskomsten vedtoges i overensstemmelse med erklæring nr. 39 om kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdam-traktaten, og hvori institutionerne opfordres til i fællesskab at fastlægge vejledende retningslinjer på området. Institutionerne forbereder sig i øjeblikket på at følge op på denne aftale og samarbejder om at udarbejde en fælles praktisk vejledning til forfatterne af EF-lovgivningen. Rådet har allerede taget hensyn til denne udvikling i sin nye forretningsorden²⁴. Kommissionen har etableret et net af lovgivningskoordinatorer, der blandt andet har til opgave at overvåge kvaliteten af affattelsen af de forslag til retsakter, der udarbejdes i de enkelte generaldirektorater.

Endelig har Kommissionen indført to edb-redskaber til effektivisering af affattelsen og præsentationen af lovgivningsmæssige dokumenter, nemlig Greffe 2000 og LegisWrite.

Forenkling

Det må først og fremmest undgås, at retsakter er unødvendigt komplicerede, og dette bestræber Kommissionen sig altid på. Det sker imidlertid stadig, at ordlyden af

²⁰ Det ses af anvendelsen af direktiv 98/34/EF, EFT L 204 af 21. juli 1998, som vedrører kodifikation af proceduren i direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, at der vedtages stadig flere nationale forskrifter vedrørende produkter i det indre marked (antallet af notifikationer er steget fra 438 i 1995 til 620 i 1999 på grundlag af en fremførelse til den 20. oktober 1999) (jf. også internetstedet på adressen <http://europa.eu.int/comm/dg03/tris/>).

²¹ Europa-Parlamentet vedtog den 18. december 1998 en beslutning om Kommissionens årsrapport "Bedre lovgivning 1997", EFT C 98 af 9. april 1999. Regionsudvalget vedtog den 16. september 1999 en udtalelse om Kommissionens rapport "Bedre lovgivning 1998: et fælles ansvar".

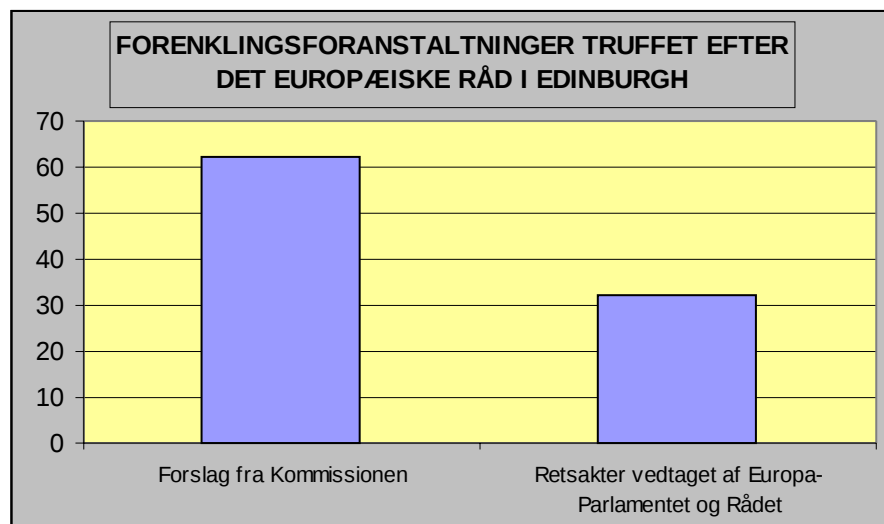
²² Som opfølgning på de konferencer om bedre lovgivning, som det britiske og det østrigske formandskab organiserede i 1998, er der i år afholdt to uformelle møder mellem medlemsstaternes og EU's eksperter i henholdsvis Haag og Rom.

²³ EFT C 73 af 17.3.1999.

²⁴ Rådets afgørelse af 31. maj 1999 om vedtagelse af Rådets forretningsorden, EFT L 147 af 12.6.1999.

Kommissionens forslag bliver tungere under behandlingen i de øvrige institutioner²⁵. Det er derfor nødvendigt, at sidstnævnte også er opmærksomme på problemet og arbejder med samme mål for øje.

Kommissionen viderefører den proces med at forenkle EF-lovgivningen, som iværksattes for adskillige år siden, på alle områder (om end Kommissionens forslag, jf. nedenstående tabel, ikke vedtages af Rådet i samme tempo):

- Som led i forenklingen af den fælles landbrugspolitik har Kommissionen i år iværksat ganske vidtgående initiativer, som er beskrevet i en rapport om forenkling af landbrugslovgivningen²⁶. Kommissionen har i den forbindelse ophævet 13 forordninger vedrørende EUGFL²⁷ samt frugter og grøntsager²⁸.
- Gennemførelsen af det femte rammeprogram for henholdsvis EF og Euratom inden for forskning²⁹ er forbundet med fremskridt med hensyn til etableringen af en enklere, mere gennemsigtig og mere fleksibel lovgivningsmæssig ramme, idet gennemførelsen af programmerne blandt andet indebærer en effektivisering af standardkontrakterne.
- Slim-initiativet³⁰ (enklere lovgivning for det indre marked) er ét af de mest iøjnefaldende eksempler på tiltag som led i det igangværende forenklingsarbejde. Der er allerede fremlagt 11 forslag vedrørende forenkling under dette projekt. For yderligere at strømline indsatsen har Kommissionen iværksat et evalueringsprojekt i samarbejde med medlemsstaterne, og der vil blive udarbejdet henstillinger herom. Som det påpeges i Kommissionens meddelelse om strategien for EU's indre marked³¹, bør Slim-metoden på

²⁵ For eksempel var visse bestemmelser vedrørende reformen af den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af Agenda 2000 resultatet af en stor indsats for at forenkle reglerne. Den endelige aftale indeholdt imidlertid ikke alle disse forslag. Tværtimod tilføjede man for sektorerne markafgrøder, oksekød og mælk blev en række nye elementer (jf. Det Europæiske Råd i Berlin den 25. marts 1999, formandskabets konklusioner). For nylig oplevede man i forbindelse med forslaget om proceduren for attestering af byggevarer [...] for så vidt angår planglas, profilglas og glasblokke, at et stort flertal af medlemsstaterne ønskede at indføre en tungere og mere bekostelig attestationsprocedure end den, Kommissionen havde foreslået (KOM(1999) 314 endelig udg.).

Rapport om forenkling af landbrugslovgivningen, KOM(1999) 156 endelig udg.

²⁶ Forordning (EF) nr. 1608/1999 (EFT L 190 af 23.7.1999).

²⁷ Forordning (EF) nr. 982/1999 (EFT L 120 af 8.5.1999).

²⁸ Afgørelse nr. 182/1999/EF af 22. december 1998 om femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) og Rådets afgørelse af 22. december 1998 om femte rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for forskning og uddannelse (1998-2002), EFT L 26 af 1.2.1999.

²⁹ Kommissionens meddelelse "Enklere lovgivning for det indre marked: et pilotprojekt (SLIM-projektet), KOM(96) 204 endelig udg.

³⁰ KOM(1999) 464 endelig udg.

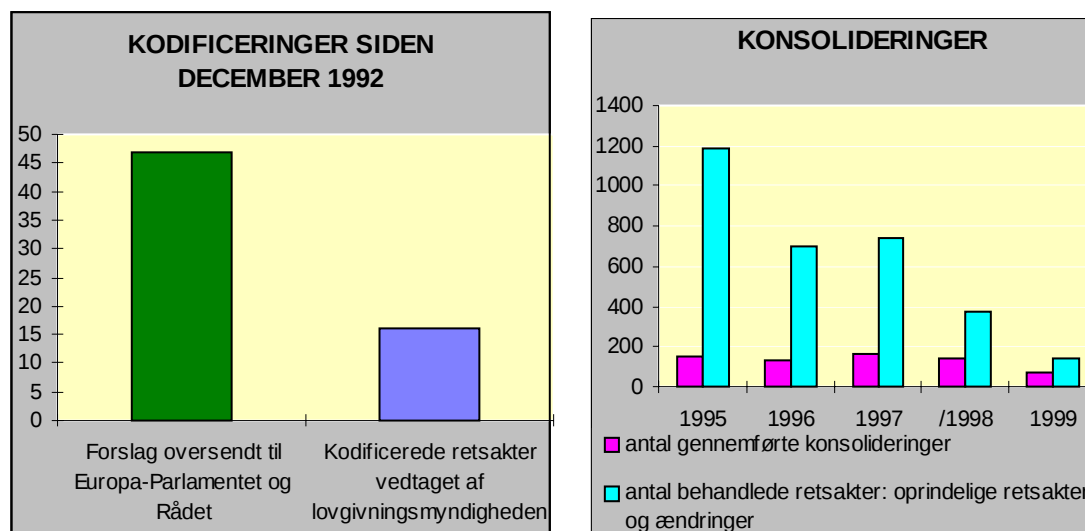
koordineret vis anvendes på EU-direktiver og på de tilsvarende nationale gennemførelsesforanstaltninger.

- Kommissionen yder også en indsats for at modernisere konkurrencereglerne. I en hvidbog, som blev offentliggjort i år³², slår Kommissionen til lyd for, at man ophæver Kommissionens monopol på at indrømme undtagelser efter EF-traktatens artikel 81. Samtidig foreslås det, at de nationale domstole og konkurrencemyndigheder gives adgang til i fuld udstrækning at anvende EF-traktatens artikel 81 og 82.

Kodifikation, omredigering og konsolidering

Kommissionen har i år vedtaget otte forslag vedrørende **kodifikation**, som skal føre til ophævelsen af omkring 130 retsakter. Det må imidlertid konstateres, at vedtagelsen af forslagene i mange tilfælde forsinkes af, at de retsakter, der skal kodificeres, hele tiden ændres, hvorved det bliver nødvendigt også at ændre forslagene til kodifikation.

For så vidt angår den fælles landbrugspolitik (Agenda 2000), har Rådet - på grundlag af forslag, som Kommissionen fremlagde i 1998 - i år vedtaget foranstaltninger til **omredigering** af en række basisretsakter. De juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har arbejdet videre på en interinstitutionel aftale om en mere struktureret omredigeringsstrategi.

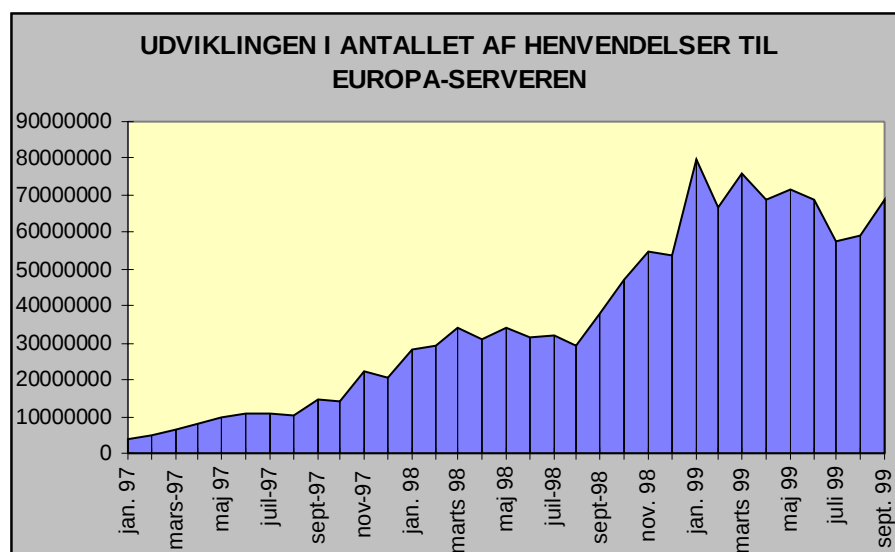
Den **informative konsolidering**, som indførtes for at imødekomme behovene blandt alle brugere af EF-lovgivningen, er stadig genstand for et større arbejde. I år har offentligheden via internetbaserne Eur-Lex³³ og Celex³⁴ fået adgang til indholdet af hen ved 500 konsoliderede retsakter i samtlige sprogversioner. Eur-Lex og Celex vil senere blive lagt sammen på ét enkelt websted, som giver integreret adgang til EF-retsakterne.

Adgang til oplysninger

Hvis EU skal kunne tjene borgerne, må disses behov nødvendigvis sættes i højsædet, navnlig hvad angår adgangen til oplysninger om EF-lovgivningen.

³² Hvidbog om modernisering af gennemførelsesbestemmelserne til EF-traktatens artikel 85 og 86, KOM(1999) 101 endelig udg.
³³ <http://www.europateam.cc.cec/eur-op/ojol/index.html>
³⁴ <http://www.cc.cec/clxint/index.htm>

Der stilles allerede talrige oplysende brochurer og vejledninger til rådighed for brugerne via kanaliseringsskontorer og informationsnet. Samtidig frembyder de nye teknologier i dag et imponerende potentiel som medier for adgangen til oplysninger, og Kommissionen bestræber sig på at udnytte disse redskaber fuldt ud. Beviset herpå er den stadig større succes med EUROPA-serveren³⁵.

De forskellige sider på EUROPA-serveren gøres løbende mere brugervenlige og lettere tilgængelige. For eksempel åbnedes i januar 1999 en «internet-kvikskranke» (flersproget og med gratis adgang) med titlen «Dialog med Erhvervslivet»³⁶ med det formål at gøre det muligt for virksomhederne at udnytte mulighederne i det indre marked bedre. Derudover er Kommissionen i færd med at forbedre internetskranken «Dialog med borgerne»³⁷, som giver oplysninger om borgernes rettigheder. Med denne dialog åbnes der mulighed for at få identificeret de mangler på nationalt plan, som lægger hindringer i vejen for udøvelsen af disse rettigheder, og at få løsningsforslag på bordet, som blandt andet kan vedrøre forenkling af de administrative procedurer.

CORDIS-serveren³⁸ giver adgang til lovgivningen samt til supplerende oplysninger om det femte rammeprogram inden for forskning og gennemførelsen heraf.

Kommissionen udvikler desuden løbende en ny svartjeneste, som kaldes EUROPE DIRECT. Via denne service kan borgerne hurtigt få oplysninger om EU's aktiviteter, enten på et gratis telefonnummer eller pr. e-mail, telefax eller brev.

³⁵ <http://europa.eu.int/>
³⁶ <http://europa.eu.int/business/>
³⁷ <http://europa.eu.int/citizens>
³⁸ <http://www.cordis.lu>